

Demokratická iniciativa

Klubu na obranu demokracie

V minulých dnech se profesor Tomáš Halík zásadním způsobem vyjádřil ke společenské situaci v České republice (Lidové noviny 26. 4. t.r.). Jeho výzvu shrnujeme: Úsilí prezidenta Zemana o obrácení kormidla naší země na východ, k Rusku a k Číně, které vyvrcholilo v tom, co se odehrálo okolo návštěvy čínského prezidenta v ČR, sjednotilo dosud roztržštěnou českou opozici. Zodpovědně přemýšlející lidé napříč republikou se dávají dohromady, spojení v navazování na masarykovsko-havlovskou prozápadní, proevropskou demokratickou tradici. Touží říci jasné ne „chlapcům z Prognostického ústavu“. Ve střetu se Zemanem jde o konfrontaci dvou typů politické kultury, dvou rozdílných směřování země mezi Západem a Východem, kde není možnost třetí cesty.

V naší zemi je podle Tomáše Halíka zapotřebí pozitivně rozvíjet politickou kulturu, morálně-kulturní proevropské klima a důkladné občanské vzdělání. Dílčím, bezprostředním úkolem v nadcházející době je ovšem hledání kandidáta pro Hrad: je třeba se sjednotit na někom, kdo za dva roky dokáže nejlépe oslovit co nejširší vrstvy společnosti.

Sdílíme oprávněné znepokojení Tomáše Halíka. Jeho vymezení krize, v níž se Česká republika ocitla, i společenských aktivit, které nás z ní mají vyvést, je však příliš úzké, v některých ohledech mylné a zavádějící.

Hlavní problém a hlavní úkol, před nímž česká společnost stojí, je problém a úkol politický, širší než jen zahraničně politická orientace ČR (nechceme přitom vůbec popírat její zásadní význam): totiž **rekonstrukce polistopadového demokratického režimu**, vážně poškozeného revoluční hysterií z let 2012-13. Rekonstrukce toho, co Andrej Babiš opovržlivě nazývá „Starými pořádky“. Problém není jen Zeman, ale také Babiš.

Po roce 1989 se ČR stala opět součástí společenství západních demokratických států. Polistopadový režim byl postaven na liberálních a demokratických základech, opíral se o demokratické tradice moderní české společnosti (Palacký – Havlíček – Masaryk) a vztahoval se k duchovnímu odkazu křesťanské Evropy. Mnozí z nás se jako účastníci nezávislé skupiny Demokratická iniciativa snažili přispět k jeho vzniku už v době komunistické diktatury.

I teď nám jde o politickou aktivitu, postavenou na masarykovské **každodenní drobné politické práci**. Politickou proměnu u nás nevyvolají týmy expertů, musí stát na tom, že se v politice budou účastnit řadoví, obyčejní lidé, jako jsme my a vy.

Nejde jen o to, abychom se všichni seřadili pod jeden prapor proti společnému nepříteli, protože nemáme možnost třetí cesty. Ještě předtím bychom se měli poradit, co a jak máme společně dělat. Tento text je alternativou do svobodné diskuse. Smysluplný společný program může vzniknout jen v **prostředí svobody a plurality**.

Českou republiku v těchto třech letech čekají tři významné politické události, **troje volby**: ta prezidentská je poslední z nich. Je jistě významná, ale ne rozhodující.

Její význam se odvíjí od těch předchozích, a pokud zejména volby do Poslanecké sněmovny dopadnou špatně, v prezidentské volbě bude v mnoha ohledech obtížné něco napravit. Především bychom si měli být vědomi toho, že v ní nevolíme intelektuální a morální autoritu, ale státníka s okruhem pravomocí vymezených ústavou a zákony, státníka, který by byl mimo jiné schopen toho, že si přes všechny svody své vysoké funkce dokáže tam, kde je to zapotřebí, i hledět svého. Právě tato schopnost dnešnímu prezidentovi výrazně chybí.

My i ti, které zvolíme, budeme tedy potřebovat mimo jiné i **masarykovský politický realismus**.

Tyto řádky jsou vlastně jakýsi náčrt politického programu pro příští měsíce a léta. Rádi bychom pro něj získali i další. Pokud s námi souhlasíte, připojte se!

Výbor Klubu na obranu demokracie: Bohumil Doležal, Vojtěch Kučera, Pavel Otto, Jan Scheinost. K výzvě se dále připojili členové KOD a bývalí členové Demokratické iniciativy: Radim Brňák, Dana Drahná, Miroslav Fleischman, Vladimír Fritsch, František Hodík, Johana Hovorková, Vladislav Kahle, Danuše Kahleová, Jana Kovaříková, Petr Kreuz, Jaroslav Lenert, Martin Litomiský, Ivan Macúch, Hana Mahlerová, Josef Matoušek, Jitka Matoušková, Herbert Pařízek, Jan Pavlík, Ondřej Pěč, Hana Petrášková, Jana Petrová, Vojtěch Průša, Ivan Rigel, Lenka Smětáková, Gabriela Sodomková, Leoš Stehlík, Milan Sýkora, Pavla Sýkorová, Pavel Šafr, Josef Škoda, Miroslav Štengl, Karel Štindl, Jan Tichý, Stanislav Toula, Otakar Válek, Vladislav Vaňák, Hanuš Velebný, Ladislav Voves, Milan Zapletal, Jan Zima, Jan Zima student.

(sběr podpisů pokračuje)

Praha, 1. května 2016